

Sygn. akt I C 1038/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **A. Z. (1), G. J.**

o zapłatę 20.000 zł i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość

I. umarza postępowanie w zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość;

II. zasądza solidarnie od pozwanych **A. Z. (1) i G. J.** na rzecz powoda **J. K.** kwotę 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- w stosunku do pozwanego **A. Z. (1)** od dnia 23 lutego 2016r. do dnia zapłaty;

- w stosunku do pozwanego **G. J.** od dnia 5 marca 2016r. do dnia zapłaty;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. koszty procesu pomiędzy stronami, w tym koszty postępowania pojednawczego, znosi wzajemnie;

V. przyznaje adw. **N. Ł.** ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 1.200 zł + 23 % podatku Vat tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu **G. J.**;

VI. przyznaje adw. **A. G.** ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 1.200 zł + 23 % podatku Vat tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu **A. Z. (1)**.

Sygn. akt I C 1038/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 05 kwietnia 2016 r. powód **J. K.** domagał się zasądzenia od pozwanego **A. Z. (1)** zadośćuczynienia w kwocie 10 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia popełnienia deliktu, tj. od dnia 11 maja 2009 r. , a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za dalsze następstwa szkody, mogące występować w przyszłości oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Pozwany **A. Z. (1)** wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że w wyroku karnym (...) orzeczono od niego na rzecz powoda nawiązkę w kwocie 5 000 zł.

W piśmie procesowym z dnia 14 maja 2016 roku (k. 26) powód wezwał do udziału w sprawie obok pozwanego A. Z. (2) - w charakterze pozwanego G. J. , który zdaniem powoda powinien odpowiadać na tej samej zasadzie jak pozwany A. Z. (1) i co do tej samej kwoty.

Pozwany A. Z. (1) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (k. 50) wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu. Zarzucił, że na rzecz powoda została już zasądzona nawiązka prawomocnym wyrokiem karnym, a powód nie uzasadnił dlaczego nawiązka ta nie spełnia swojej funkcji kompensacyjnej.

W piśmie procesowym z dnia 3.10.2016 r. powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia od obu pozwanych w trybie art. 445§ 1 k.c. Podał, że powód czuje się coraz gorzej w związku z doznanymi obrażeniami ciała w następstwie pobicia przez pozwanych i stara się o wykonanie zabiegu neurochirurgicznego lewego oczodołu na terenie Niemiec, gdzie mieszka jego bliska rodzina.

Zarzucił, że zasądzona w procesie karnym nawiązka od pozwanego A. Z. (1) do tej pory nie została zapłacona i nie spełniła swej roli kompensacyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar cierpień powoda.

W odpowiedzi na pozew (k. 86) pozwany G. J. wniósł; o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. Zarzucił , że pozwani zostali skazani prawomocnymi wyrokami za czyny popełnione na szkodę powoda, co jednak nie uzasadnia obecnie zgłoszonego roszczenia. Powód nie wykazał bowiem by zgłaszane obecnie dolegliwości pozostawały w związku przyczynowym ze skutkami działania pozwanego, a to z uwagi na znaczny upływ czasu od zdarzenia z dnia 10 maja 2009 r., a nadto w opinii wydanej w sprawie karnej nie stwierdzono u powoda obrażeń mózgowia, w zakresie mózgowia ani w zakresie gałek ocznych. Podniósł ponadto, że w toku postępowania karnego pozwany G. J. poddał się karze bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, któremu to wnioskowi powód się nie sprzeciwił, godząc się z treścią wyroku karnego, w którym nie orzeczono nawiązki na rzecz powoda. Zarzucił na błędnie oznaczona datę żądanych odsetek , albowiem świadczenie dochodzone na podstawie art. 445 k.c. powinno być spełnione po wezwaniu dłużnika do jego spełnienia .

Ostatecznie powód J. K. domaga się zasądzenia od pozwanych A. Z. (3) i G. J. kwot po 10 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wyrządzenia deliktu karnego tj. od 10 maja 2009 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, a odnośnie żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość cofnął to żądanie ze zrzeczeniem się roszczenia.

Pozwani podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 maja 2009 roku A. Z. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z G. J. wymuszał zwrot wierzycelności w kwocie 30 zł, bijąc J. K. rękoma, kopiąc go po ciele, czym spowodowali u powoda obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego po prawej stronie ze znacznym obrzękiem powieki, rany okołojarzmowej po stronie lewej, złamania kości szczękowej i jarzmowej po lewej stronie z uszkodzeniem zatoki szczękowej, które to obrażenia naruszyły narządy ciała pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu i za to :G. J. została skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 3 października 2014 roku w sprawie sygn. akt (...) na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, w okresie próby został poddany dozorowi kuratora i wyrok ten uprawomocnił się 07 listopada 2014 r. . Natomiast pozwany A. Z. (1) została skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 08 lipca 2015 roku w sprawie sygn.akt (...)na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, , a na podstawie art. 46§ 2 k.k. sąd orzekł od tegoż oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. k. nawiązkę w kwocie 5 000 zł. wyrok ten uprawomocnił się 06 sierpnia 2015 roku

dowód : w/w wyroki w aktach w aktach VI K 688/15

Po pobiciu powód był hospitalizowany w Oddziale (...) Ogólnej Szpitala ” M. „ w Ś., skąd został wypisany 14 maja 2009 roku z zaleceniem zgłoszenia się do Oddziału (...) Szczękowo-Twarzowej celem dalszego leczenia

dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 5-6 i historia choroby k. 365-377 akt (...)

W dniu 18 maja 2009 roku powód został przyjęty na Oddział (...) Szczykowo-Twarzowej (...) im dra A. S. i tam wykonano u powoda zabieg operacyjny otwartej repozycji lewego zespołu jarzmowo-szczykowego od strony zatoki szczykowej z podparciem balonem cewnika F.'a , a został wypisany 26 maja 2009 roku z zaleceniem dalszego leczenia w trybie ambulatoryjnym

dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k... 111 i n. i historia choroby k. 338-363 akt (...)

W wyniku pobicia z dnia 10 maja 2009 roku powód doznał urazu głowy, oczodołu lewego, złamania jarzmowo-szczykowo-oczodołoweo po stronie lewej z wgnieceniem, a urazy te mogły przez okres 1 miesiąca powodować przykre dolegliwości i wymagały w tym okresie leczenia przeciwbólowego..

Po leczeniu operacyjnym z dnia 19 maja 2009 roku, poza zastosowaniem leków przeciwbólowych powód nie wymagał rehabilitacji ani innych zabiegów leczniczych.

Leczenia powoda w związku ze skutkami pobicia zostało już dawno zakończone.

Aktualnie u powoda nerwy czaszkowe unerwiają prawidłowo. źrenice dobrze reagują na światło, bez oczopląsu. W lewym oczodole występuje ubytek dolnej krawędzi oczodołu, a gałka oczna nie dociąga na lewa stronę.

W wyniku obrażeń ciała wynikłych z pobicia powoda przez pozwanych powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 %.

Zgłaszane przez powoda aktualnie dolegliwości kręgosłupa pozostają bez związku z doznanymi przez powoda obrażeniami z dnia 10 maja 2009 r.

dowód: opinia biegłego lekarza sądowego z zakresu neurochirurgii J. C. k. 128-132.

Pozwany A. Z. (1) ma 37 lat , jest bezrobotny, ma wadę słuchu ,korzysta z pomocy opieki społecznej. Pracuje dorywczo na budowie, sezonowo przy sadzeniu choinek, Od 2015 roku jest osobą zaliczoną do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu niedosłuchu. Mimo zalecenia nie nosi aparatu słuchowego.

Dowód: przesłuchanie pozwanego na rozprawie w dniu 10 lutego 2017 r. , okazane orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim.

Pozwany G. J. ma 45 lat. Pracuje jako mechanik w warsztacie samochodowym, okresowo przebywał w A., po otrzymaniu pozwu nie proponował powodowi rekompensaty

dowód: przesłuchanie pozwanego G. J. na rozprawie w dniu 10 lutego 2017 r.

Powód od 22 lutego 2016 roku zarejestrował się jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku.

dowód: zaświadczenie z PUP k. 6,

W dniu 3 lutego 2016 rok powód wezwał pozwanych do próby ugodowej w sprawie odszkodowania za uszkodzenie ciała w dniu 10 maja 2009 r. wysuwając żądanie zapłaty po 15.000 zł od każdego z pozwanych .

Odpis tego wniosku został doręczony pozwanemu A. Z. (1) w dniu 22 lutego 2016 roku, a pozwanemu G. J. 31 marca 2016 roku. Do obojga nie doszło

dowód: akta tut. Sadu (...).

Powyższe ustalenia zostały poczynione w oparciu o przytoczone wyżej dokumenty w aktach sprawy karnej, opinie biegłego lekarza sądowego z zakresu neurochirurgii i częściowo na przesłuchaniu stron , a to w zakresie poczynionych

wyżej ustaleń. Przede wszystkim sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego A. Z. (1) odnośnie wysokości jego dochodów i jego możliwości zarobkowych, skoro ma orzeczony lekki stopień niepełnosprawności ze względu na ubytek słuchu a jak sam przyznał nie nosi aparatu słuchowego, bo go na to nie stać i nie może znaleźć stałej pracy, więc pracuje dorywczo na budowie lub przy sadzeniu choinek, skoro nie wykazał aby starał się o aparat słuchowy z ubezpieczenia społecznego.

Powód nie stawiał się na rozprawę mimo prawidłowego wezwania celem przesłuchania i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, wobec czego sąd pominął dowód z jego przesłuchania.

Opinia biegłego w ocenie sądu jest wiarygodna i rzetelna i została oparta nie tylko na badaniu powoda ale na analizie i dokumentacji medycznej powoda, w aktach karnych, w których znajdują się także opinie biegłych lekarzy sądowych, choć ich celem było jedynie określenie czasu naruszenia czynności narządów ciała, tj. powyżej 7 dni,

Poza tym żadna ze stron nie zgłosiła uwag ani zastrzeżeń do tej opinii.

Sąd zważył.

Z uwagi na to, że powód cofnął żądanie pozwu w zakresie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość ze zrzeczeniem się roszczenia, na podstawie przepisu art. 203 § 1 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c. sąd umorzył postępowanie w tym zakresie..

Przepis art. 415 .c. stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia., zaś przepis art. 441. § 1.k.c. ze jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna.

Zgodnie z treścią przepisu **art.** 444. § 1 zdanie pierwsze k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty, natomiast stosownie do treści przepisu art. 445. § 1k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Jak sąd ustalił obaj pozwani zostało uznani za winnych tego, że w dniu 10 maja 2009 roku działając wspólnie i w porozumieniu bijąc J. K. rękoma, kopiąc go po ciele, spowodowali u powoda obrażenia ciała w postaci krwiaka okularowego po prawej stronie ze znacznym obrzękiem powieki, rany około jarzmowej po stronie lewej, złamania kości szczękowej i jarzmowej po lewej stronie z uszkodzeniem zatoki szczękowej, które to obrażenia naruszyły narządy ciała pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu, za co zostali skazani prawomocnymi wyrokami tut. Sądu na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem je wykonania .

Przepis art. 11 k.c. stanowi, że ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Nie budzi zatem wątpliwości, że w wyniku pobicia przez pozwanych powód doznał naruszenia czynności narządów ciała powyżej 7 dni i trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3 %, a zatem stosownie do treści przepisu art. 445 § 1 k.c. przysługuje mu od pozwanych uprawnienie żądania zadośćuczynienia, które ma charakter kompensacyjny. Sporna jedynie pozostała wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia. W ocenie sądu okoliczności popełnienia przez pozwanych zarzucanych im czynów ich wyjątkowa brutalność i rodzaj obrażeń doznaných przez powoda w obrębie głowy, konieczność 2 krotnej w ciągu miesiąca hospitalizacji w tym leczenie operacyjne, które niewątpliwie przysporzyło powodowi cierpienie fizycznych było znaczną dolegliwością dla powoda, skutkowało koniecznością stosowania środków p-bólowych przez okres co najmniej miesiąca, trudności w mówieniu, spożywaniu pokarmów i znoszenie przykrego bólu .Biorąc nadto pod uwagę stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, w ocenie sądu suma 10 000 zł jest sumą odpowiednią, w żaden sposób nie wygórowaną i nie doprowadzi do nieuprawnionego wzbogacenia się powoda kosztem pozwanych. Niewątpliwie poczucie krzywdy powoda O. spotęgowane tym, że od maja (...). upłynęło 8 lat, a żaden z nich nawet w najmniejszym stopniu nie zadośćuczynił powodowi finansowo

doznanej krzywdy, mimo że pozwany A. Z. (1) został zobowiązany do tego wyrokiem karnym, a G. J. deklarował przy próbie ugodowej zapłatę powodowi 1.000 zł.

Wbrew twierdzeniom powoda, zasądzona w postępowaniu karnym na rzecz powoda nawiazka ma funkcje kompensacyjną i miała taki cel zarówno w dacie popełnienia przestępstwa jak i w obecnym stanie prawnym, bo jej celem jest złagodzenie krzywdy doznanej przez powoda i powinna być zaliczona na poczet należnego powodowi świadczenia. Dlatego też na podstawie cyt. wyżej przepisów sąd zasądził od pozwanych, stosownie do treści przepisu art. 441§ 1 k.c. solidarnie na rzecz powoda dalszą kwotę 5.000 zł, zaś dalej idące powództwo oddalił. Powód nie udowodnił bowiem aby jego cierpienia fizyczne czy psychiczne trwały dłużej niż sąd ustalił ani nie przedstawił żadnych innych dowodów, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa ponad 5.000 zł, chociażby dowodem z jego przesłuchania a z godnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powodzie. Zasądzenie tej sumy solidarnie w ocenie sądu nie ma znaczenia dla pozwanych w aspekcie nałożonej już na pozwanego A. Z. (1) nawiazki, albowiem w razie spełnienia świadczenia na rzecz powoda wynikającego z wyroku karnego i cywilnego, mogą oni między sobą dokonać wzajemnych rozliczeń, stosownie do treści przepisu art. 441 § 2 k.c. .

Zdaniem sądu łączna nawiazka i 5000 zł zadośćuczynienia tj. 10.000 zł na rzecz powoda mieści się w granicach możliwości finansowych pozwanych, jeśli wykorzystają oni w pełni swoje możliwości zarobkowe, tym bardziej, że mieli na to co najmniej 8 lat.

Odnośnie daty wymagalności odsetek sąd podzielił zarzuty pozwanych, że odsetki będą w przypadku żądania zadośćuczynienia, stosownie do treści przepisu art. 455 k.c. dopiero od wezwania pozwanych do zapłaty, co nastąpiło z chwilą doręczenia im odpisu wniosku o podjęcie próby ugodowej. Dlatego sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie przepisu art. 481 k.c. – jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. stosownie do wyniku procesu, albowiem strony uległy przeciwnikom w połowie.

Zważywszy, że pozwani byli zwolnieni od kosztów sądowych i byli reprezentowani przez pełnomocników z urzędu, to na podstawie § 8 pkt. 4 i § 4 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (DZ U z 2015 r. poz.1801) sąd orzekł jak w punkcie V i VI sentencji wyroku.